1923 complete

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 27 December, 1923. LÖSNUMMER 10 CEN N:r 52

DEC 27 Prov. Library Winnipeg

Blir det järnvägsstrejk i England?

Baldwins regering fortfarande kvar vid makten men sitter osäkert i sadeln.

Arbetarepartiet planerar vad det skall göra då det kom-till makten.

De politiska striderna i England ha ingalunda lagt sig sedan valet utan pågå lika häftigt som under detsamma. Baldwin-regeringen har ännu lyckats hålla sig vid makten, men det är väl endast en tidsfråga, när det måste upplösas, och som Arbetarepartiet i egenskap av det näst starkaste partiet i parlamentet, är oppositionsparti, kommer säkerligen Ramsay MacDonald att bli kallad att bilda ny ministär. De konservativa ha därför en längre tid sökt åstadkomma ett närmande till liberalerna, för att med enig front söka förhindra Arbetarepartiets övertagande av stats rodret. Bägge de liberala partiledarna Asquith och Lloyd George, ha emellertid blankt vägrat, att gå med på en dylik kvalition, — ett förslag, som de anse förolämpande för det liberala partiet, vilket enligt deras uppfattning ännu kontrollerar situationen. Partiets exekutiva Råd, samt fackföreningsrörelsens generalråd hade helt nyligen ett gemensamt sammanträde, varvid Arbetarepartiets ledare, Ramsay MacDonald, erhöll ett förtroendevotum, samt anbefalldes att Arbetarepartiet skulle övertaga regeringen så snart det ser sig istånd därtill samt att MacDonald i så fall blir premierminister.

Vad Arbetarepartiet i sådant fall skulle genomföra, bleve i utrikespolitiskt hänseende officiellt erkännande av Ryssland, och en fordran att detta land såväl som ock Tyskland skulle erhålla inträde i Nationernas Förbund. Dessutom planeras en ny internationell konferens för att lösa reparations- och världsskulds-problemen, Ruhr-ockupationen och därtill hörande problem. De planera ock en konferens för vidare avrustning till lands och vatten, såväl som ock — i luften; — de ämna understödja en världsdomstad samt en rekonstruktion av de nuvarande diplomatiska metoderna, i avsikt att så långt möjligt borteliminera de professionella diplomaterna för att fylla dessa vakanser med framstående radikala o intellektuella element.

Ett telegram av den 22 dennes ger vid handen att den politiska situationen blivit allt mera spännande. Det liberala partiet, som förgäves gjort några små frierisvängningar åt arbetarna, har genom sin ledare Asquith förklarat, att de kontrollerar den politiska situationen. Detta verkade, som en utmanande sporre på arbetarna, och järnvägsmännen ha beslutat anordna om en omröstning för eller emot en allmän strejk. Kallelsen om en allmän omröstning kom som en blixtx från klar himmel och anses vara ett politiskt schackdrag, som avser att stärka Ramsay MacDonalds ställning. Detta järnvägsmännens ställningstagande kommer att utöva ett ofantligt inflytande på den politiska situationen, då hela arbetarklassen därigenom tvingas mitt in i stridsvimlet. Kolgruvarbetarna, som en följd av år legat i en ständig fejd, komma naturligtvis att smidja medan järnet är varmt och avfordra Arbetarepartiet, om det kommer till makten, — infriandet av sina vallöfven.

Hela arbetarrörelsen kommer härigenom att göra sitt yttersta för att tillvälla sig makten och övervinna liberalerna. Järnvägsmännen och likaledes gruvarbetarna se framåt mot nationalisering av de primära industrierna, och inse att detta aldrig kan erhållas medan liberalerna sitta vid makten.

Om Arbetarepartiet lyckas tillvälla sig makten, anses en ny imperiell konferens bli nödvändig, enligt vad man förutspår i ledande arbetarkretsar.

Ännu väger det tungt i vågskålen om av de två partierna, det Ligerala eller Arbetarepartiet, som skall övertaga regeringstömmarna, efter Baldwins fall, vilket allmänt anses absolut oundvikligt.

Ett telgram från Athén förklarar att man ämnar förmå förre premierminister Venizelos att kvarstanna i Grekland för att sköta regeringens affärer.

Senator Johnsons fredsförslag.

Med den Bryanska planen som förebild avser han att ge nationerna tid att lugna sig.

Varje tvist att bilägga av en särskild därför utsedd skiljenämnd.

Förbundssenator Magnus Johnsons utlovade plan för att lösa den internationella fredens problem framlades i måndags f. v. i form av en resolution i senaten. Förslaget bygger på samma princip, som Bryans förlikningsfördrag, och enligt detsamma skola alla nationer samlas och undateckna fördrag, som binda den ena nationen vid den andra och förbinda dem till medling eller åtminstone diskussion, innan krig förklaras. Resolutionen sändes till komitén för utrikes ärenden. Den var av följande lydelse:

Som Förenta Staterna före världskriget ingick fördrag med världens nationer, utom Tyskland, avsedda uteslutande att befrämja allmän fred och vänskaplig justering av tvistigheter, vilka fördrag ännu gälla; och

Som på grund därav Förenta Staterna är i den ställningen, att det konsekvent kan uppmana deltagarne i dessa fördrag att sluta i huvudsak liknande fördrag mellan sig själva och med andra nationer, avsedda uteslutande befrämjandet av allmän fred och förlikning från omstridda frågor, som uppstått bland deltagarna i Nationernas Förbund;

Beslutas därför av Förenta Staternas senat och representanthus, samlade i kongress:

Att Förenta Staternas president, i avsikt att befrämja världsfreden, gives i uppdrag och uppmanas att sammankalla en konferens eller konvention, såsom honom synes bäst, av alla nationer, med vilka vi ha allmän fred och förlikningsfördrag, även Tyskland, och även de nationer, som blivit etablerade sedan världskriget, för att formulera eller utarbeta fördrag, som skola antagas av alla och i stort sett likna de allmänna freds- och förlikningsfördrag, som förut ingåtts med Förenta Staterna.

Mr Johnson utfördade ett meddelande, i vilket han förklarade sin plan. I detta heter det:

"Otvivelaktigt var Wilson-administrationens största gärning, att den fick världens nationer att ingå fördrag med oss för att förebygga krig. Om man undersöker många av de fördrag, som statssekreterare Bryan ingick med civiliserade nationer, skall man finna, att de tvistigheter, som uppstodo, skulle, om de icke kunde ordnas med diplomatiska förhandlingar, underkastas skiljedomare, som valts av parterna och kallades en "internationell kommission," vars plikt det var att undersöka och rapportera om fallet inom tolv månader, om man icke bestämt en definitiv tidsperiod. Under denna tid skulle nationerna ha gott om tid att övertänka sina skiljaktigheter och samtidigt avkylas. Och som en följd därav skulle saken med all sannolikhet fredligt uppgöras.

Mitt förslag skiljer sig radikalt från både den internationella domstolen, som föreslagits av den republikanska administrationen, och den det nuvarande Nationernas Förbund, medan min plan skulle skapa permanenta institutioner med makt att bestämma rörande tvistigheter mellan nationer i förbundet eller domstolen.

Min plan är, att varje tvistighet skall bilägas av en nämnd för varje särskilt fall. Planen är enkel och förpliktar endast de nationer, som undateckna ett sådant fördrag, till fred och god vilja och till en ordningsfull metod att bilägga sina tvister. Den besitter dessutom fördelen att icke invecka oss i några allianser såsom måste bli förhållandet under både Nationernas Förbund och den föreslagna internationella domstolen."

JORDBÄVNING

112 personer dödades och många skadades vid en jordbävning, som ägde rum d. 15 dec. nära Ipiales vid gränsen mellan Colombia och Ecuador. Städerna Chile och Cumbal härjades mest. Chile ligger på sluttningarna av vulkanen med samma namn. Hela vidden av skadan har icke ännu utrönts; staden Tulcan skakades fem gånger och ödelades totalt, medan befolkningen flydde i panik.

Oroligheter äga rum i Afganistan

Engelska undersåtar mördade vid afganistiska gränsen.

Ryssland påstår att England eftersträvar protektorat.

Svårartade oroligheter ha under de senaste veckorna ägt rum å nordvästra gränsen mot Afganistan, vilka föranlett svåra slitningar mellan den brittiska regeringen i Indien och Kabul-regeringen i Afganistan. Ett band infödingar ha under senaste tiden härjat längs gränsen under de sista månaderna, och ett antal mord på engelska undersåtar ha ägt rum. På grund härav ha de engelska myndigheterna uppfordrat myndigheterna i Kabul att ofördröjligen söka tillfångataga och bestraffa de brottsliga, vilka påstås ha tagit sin tillflykt till afganistiskt område. Hittills ha emellertid polisen misslyckats häri, på grund av motstånd från befolkningens sida, som påstås vara antibrittisk, och bland vilka bolshevikiska agitatorer arbeta. På grund av den spännande situationen befinna sig de diplomatiska representanterna i en högst obehaglig situation, och ett flertal av dess familjer ha förflyttats från Kabul, Afganistans huvudstad, till Peshawar.

Vad som ligger under oroligheterna är svårt att avgöra, men alla meddelanden ge anledning till tanken, att de äro av politisk och revolutionär art. För någon tid sedan blev nämligen "swaraj"-partiets ledare, C. R. Das, vid valet i Bengalen vald med stor majoritet, och det meddelas, att Earl Lytton, guvernör av Indien, uppmanat honom att bilda en ministär, något som denne vägrat att göra. Das var en av löjtnanterna för det passiva motståndets ledare Gandhi. Han är nu ledare för det "swarajiska" partiet, vilket strävar efter indisk självständighet.

I ledande kretsar i Ryssland påstås att England söker att upprätta ett protektorat över Afganistan i likhet med det som var rådande, innan den nuvarande regenten kom på tronen. Engelska regeringen har nämligen tillsänt regeringen i Afganistan en befallning att avbryta alla diplomatiska förbindelser med Ryssland. Att England har vissa planer, tror man av den anledning, att ett 70-tal aeroplaner under senaste tiden ha koncentrerat sin operation längs gränserna till Afganistan, och att under de senaste två åren ha engelsmännen fullbordat en järnväg, som sträcker sig från den stora militärdepåen Peshawar genom Khyber-passet till en i norr belägen ort.

Den afganiska ambassadören i Paris har vid en intervju med en korrespondent uttalat, att befolkningen är antibrittisk, och att de komma att försvara sig till sista man i händelse av invasion. Dessutom påstås, att de ha vänner i Turkiet och Ryssland, vilka beskylla engelsmännen för att ha stora upplager av ammunition och vapen lägrade i Bombay, färdiga att överlämnas till afganiska polisen.

Om den afganiska regeringen skulle uraktlåta att samarbeta med den brittiska regeringen i Indien för att bringa banditerna till laga näpst, så finns det även ett annat vapen att begagna gentemot dem, förutom de diplomatiska förbindelsernas avbrytande, nämligen en vägran att förnya fördraget med Afganistan. Det var detta fördrag som förde Afganistan in i Nationernas Förbund och skaffade det landet erkännande som en civiliserad nation. Det skulle bli ett hårt slag för Afganistans prestige, om England, som haft så nära förbindelser med detta land, skulle visa, att det ej ansåg det samma värdigt att betraktas som en like.

En dramatisk tystnad rörande förhållandena i Afganistan har försports i den engelska pressen under den sista tiden, och det ser ut, som man ej kan få reda på vad som händer och sker. Den engelska tidningen Daily News påpekar, att det kan vara på sin plats att censurera under krigstillstånd, men så länge sakerna stå som de nu göra, är censur obefogad.

En medlem av albanska missionen i Rom lär för en korrespondent till Chicago Tribune ha meddelat, att en viss amerikansk miljonär i dagarne erbjudits den albanska kronan efter prins Wilhelm av Wied, i hopp om att därigenom få landets finanser ordnade. Enligt gissningar lär ifrågavarande miljonär vara oljemagnaten Harry F. Sinclair.

De konservativa segra i Kent, Ont.

Detta är den andra förlust de liberala gjort i östra Canada i år.

Kent County bevarar sin tradition att alltid sända konservativa män till parlamentet.

Vid ett fyllnadsval, som den 20 d:s ägde rum i Kent, Ont. för att fylla vakansen efter den avlidne liberale parlamentsledamoten Alf. Bourgeois parlamentsledamoten A. T. Leger, led den liberale kandidaten Alf Bourgeois ett fullständigt nederlag. Det onservativas kandidat Alexander Doucet valdes nämligen med över 200 rösters majoritet. Detta är det andra nederlaget, som de liberala lidit i östra Canada under snaste tiden, i det att även vid fyllnadsvalet i Halifax blev den liberale kandidaten besegrad. Valresultatet i Kent valdistrikt voro tämligen enahanda för de två kandidaterna tills det led mot valets slut då pendeln svängde över till den konservativa kandidatens fördel.

Såvida inga förändringar komma att ske inom närmaste framtiden kommer regeringen att bestå av en teknisk minoritet på fyra personer, d.v.s. om de konservativa, självständiga partiets och Arbetspartiets grupper kunna räknas såsom oppositionsgrupper. I närvarande stund består representanthuset av 63 progressiva, 52 konservativa, två arbetare och 3 självständiga representanter, utgörande den totala oppositionen. Dessutom ha regeringsgruppen 115 representanter, vilket tillsammans utgör 234 ledamöter.

Detta val har varit av stor betydelse och man hade t.o.m. förutspått den nuvarande regeringens fall och parlamentets upplösning med ty åtföljande nytt parlamentsval om regeringsgruppen skulle förlora i detta val.

Rt. Hon. Arthur Meighen har uttalat sin stora belåtenhet över segern, men i övrigt avstått från att ge några andra kommentarer.

SVENSK SÅNGERSKA SOM GÖR FRAMSTEG

Miss Lillian Gustafson i New York firar fortsatta triumfer.

Erhåller mycket berömmande recensioner från dagspressen.

Lillian Gustafson, den eminenta unga svenska sångerskan i New York, vilken som bekant gjorde sådan lycka vid sitt första uppträdande i Chicago den 7 okt., har ånyo lätit tala om sig i den stora dagliga New York-pressen, vars nogräknade musikrecensenter äro minst sagt entusiastiska i sina uttalanden om denna sångartist, som nu går från den ena framgången till den andra.

League of Composers, en organisation av tonsättare, hade i november en konsert i Klaw Theatre, där utelutande nya kompositioner framfördes. Bland annat nytt märktes tre nya sånger av Arthur Bliss "The Women of Yueh," "Madam Noy" samt "Rout," vilka alla sjöngos av miss Gustafson, ackompanjerad av en kammarorkester under kompositörens ledning. Att hon löste denna ingalunda lätta uppgift på ett fullt tillfredsställande sätt, framgår av recensionerna i dagspressen. Så betonar New York World, att miss Gustafsons "friska röst och klara diktion bidrogo i högsta grad till sångernas framgång," och Pitts Sanborn i N. Y. Eve. Mail skriver bl. a.: "Fastän applåderna för 'Rout' ej tycktes vara annat än en artighetsbetygelse åt kompositören, fann man sig dock av någon anledning föranlåten att bissera sången, vilket åtminstone gav oss tillfälle att än en gång beundra miss Gustafsons sång, hennes friska, älskvärda och väl utbildade röst förtjuste örat, medan hennes frimodiga föredrag gjorde ett djupt intryck på både hjärta och hjärna."

Ett annat bevis på det stora anseende miss G. åtnjuter i New Yorks ledande musikaliska kretsar är, att hon i november var engagerad som solist för Oratorio Society of New York, den älsta och förnämsta bland Hudson-metropolens koralorganisationer, som i år firas sitt 50-årsjubileum. På jubileumskonserten den 21 november i Carnegie Hall, där Men-

Forts. å femte sid.

Fåtalet behärska Tyskland av idag

Godsägare och industripampar kontrollera fullständigt ekonomien.

15% av Tysklands skolbarn äro undernärda.

Representanter för amerikanske lantbruksdepaartementet ha företagit en omfattande undersökning av livsmedelssituationen i Tyskland och samlat mycket statistiskt material. Det framgår därav, att Tysklands sådesskörd i år utgör omkring 468,000,000 bushel, som nu är under tak. Det har med andra ord varit ett kronår på alla lantbruksprodukter med undantag av potatis, som ej anses vara över medelmåttan. De amerikanska fackmännen förklara, att Tyskland i år för första gången på senare tiden kan brödföda sig, ja till och med hava litet till överskott — om blott tiderna vore normala.

Och likväl ha samma män konstaterat, att berättelserna om hungers nöd i Tyskland alls icke är propaganda, som man annars vore villig att tro. Hungersnöden i storstäderna är äkta nog, och där det ej är hungersnöd, är det i alla fall en vittomfattande undernäring. Det framgår sålunda av officiell statistik, att endast 15 procent av skolbarnen i staden Dresden erhålla den näring de behöva, och den tyska ungdomen i städerna står i genomsnitt i två år tillbaka i kroppslig utveckling.

Förklaringen till denna konstiga motsats, överflöd på landet och brist, ja nöd i städerna, är den, att de tyska bönderna och godsägarna, varav det finns en stor mängd i Preussen, vägra sälja sina goda varor för nästan värdelösa marksedlar. Det värsta i saken är dock icke att dessa sedlars värde är så litet, utan att det är så osäkert och skiftande. I morgon har det kanske sjunkit till hälften, eller en fjärdedel eller en tiondedel. Ingen kan veta det. Under sådana förhållanden behålla de tyska lantmännen hellre sina varor, som alltid ha sitt värde, emedan de äro livsförnödenheter.

Men även om de ville sälja, bleve de ej stort bättre för många, emedan medelklassen och småfolket ej ha nog att köpa för till att på ordentligt sätt underhålla en familj. Uppgifter hämtade från Internationella federationen av fackföreningar visa, att "arbetslönen i Tyskland under senare år aldrig nått över minimum av utgiften till livsuppehälle, och sedan slutet av 1922 har den sjunkit mer och mer under minimum. Järnvägsmännens lön var då 10 proc. under subsistensminimum och har sedan varit i ständigt sjunkande."

Detta har resulterat i att svältande arbetare i städerna slagit sig samman i stora hopar och gått på strövtåg utåt landsbygden, där de helt enkelt lagt sig till med vad de kunnat komma över. Till skydd häremot ha bönderna och i synnerhet de rika lantjunkrarna organiserat beväpnad vakt, och ofta kommer det till blodiga nappatag. Vid Aachen blevo således 17 personer nyligen dödade i en batalj.

Å andra sidan sitter en liten grupp industrimagnater, Stinnes, Krupp, Thyssen, Wolff med alla pängarne, det vill säga de pängar, som äro värda något. De ha också "lagrat upp" sina pängar alldeles på samma sätt som godsägarna och lantjunkrarna lagrat upp sin säd. Ingen av den synes vara villig att bringa något offer för att lindra det förtvivlade tillståndet i storstäderna.

Situationen i Tyskland i dag kan beskrivas på följande sätt: Alla livsmedel äro i händerna på en viss klass som vägrar att skilja sig vid dem. Alla pängar äro i några fås fickor, och under tiden håller den stora medelklassen i städerna på att svälta i hjäl.

JÄRNVÄGSKONTRAKTÖREN JOHN SANDGREN,

ägare av det block vari denna tidnings tryckeri- och kontorslokaler äro förlagda, och vilken för en längre tid varit bosatt i Winnpeg och där skaffade sig ett stort antal vänner, ligger f. n. på sjukbädd i Spokane, Washington, enligt ett meddelande, som anlänt till denna tidnng. Mr. Sandgren låg under en månads tid på hospitalet i Swift Current, Sask., men fraktades den 16 dennes i privat automobil till Spokane, Washington, åtföljd av läkare och vårdarinna. Vid framkomsten undergick han omedelbart en operation. Han befinner sig nu på bättringsvägen, vilket är oss en glädje att kunna konstatera.

Uttalar sig om läget i Tyskland

Handelsminister Hoover uttalar sig rörande livsmedelssituationen.

Arbetsbefolkningen lider mest av de svåra förhållandena.

Handelsminister Hoover har till representanthusets i F.S. utrikeskomité insänt en från handelsattachén C. E. Herring i Berlin mottagen rapport angående matsituationen i Tyskland. Rapporten åtföljes av en av mr Hoover avfattad resumé samt ett förslag. Situationen beskrives i korthet på följande sätt:

Tyskland är konfronterat med tre fundamentala svårigheter med avseende på proviantförhållandena. (1) Penningvärdets oerhörda fall har förorsakat ett avbrott i fördelningen av förra årets skörd, emedan farmarne ej vilja taga så gott som värdelösa papperspengar i betalning. (2) Tyska köpmän äro ur stånd att skaffa pengar till hela den årliga import, som är nödvändig att ersätta vad som brister i den inhemska produktionen, emedan minskad export minskar tillgången på utländsk valuta, som också delvis hålles i utlandet på grund av det ekonomiska kaos, som råder i hemlandet. (3) Den stora arbetslösheten, som gör, att miljoner arbetare ej äro i stånd att köpa tillräckligt med livsmedel, även om sådana funnes i marknaden.

Den normala varuförmedlingen från farm till stad håller på att upphöra, och allt flera butiker stängas. Lantbefolkningen har ännu rikligt med proviant, och delvis även befolkningen i småstäderna, som idka byteshandel med farmarna. Samma förhållande råder också bland rika personer och större restauranter i storstäderna. Hela bördan faller på arbetsbefolkningen, gamla och sjuka och de professionella grupperna i storstäderna. Inalles omkring 26,000,000 personer. Tyskland måste alltid importera ett visst kvantum livsmedel. Vad som i år behöves är baserat på fjolårets erfarenhet, omkring 50,000,000 brödsäd, 700,000 ton fett, mejeriprodukter, växtoljor och oljefrö. Det fordras troligen ett ännu större kvantum på grund av avbrottet i den inhemska varufördelningen. Köpmännen kunna ej erhålla lån i utlandet, och regeringen kan icke utan makternas samtycke erhålla handelskredit stor nog för att klarera situationen.

Det har länge rått total arbetslöshet i Ruhr, och arbetslösheten i övriga delar av landet tilltager. Barnen lida mest, emedan den största bristen råder på det de mest behöva, mjölk, mejeriprodukter och fett. Barnen i storstädernas fattigkvarter visa redan tecken på undernäring, och degeneration förestår, om snar hjälp ej kommer.

Enligt mr Hoovers uppfattning består den mest konstruktiva lösningen av livsmedelsfrågan i att Tyskland erhåller kredit på proviant i utlandet. Detta skulle ej endast öka importen, utan också bliva en solid grundval för det nya myntet samt avvärja den värsta nöden. Åtgärden bleve naturligtvis endast tillfällig, enär den slutliga lösningen ligger i ordnade politiska förhållanden, valutans stabilisering och den produktiva industriens återställande, men allt detta fordrar tid.

EN UNG LIBERAL KLUBB HAR BILDATS I MANITOBA

Svensken S. W. Goerwell i styrelsen.

Nyligen bildades i Winnipeg, i Chamber of Commerce Bldg., en ung liberal klubb. Dess uppgift är att självständigt hävda liberala principer och idéer, att giva politisk skolning åt sina medlemmar genom föredrag, diskussioner och debatter. Den åsyftar att sprida sig över Manitoba och västra Canada. Den exekutiva komitén, som valdes på det första mötet, utgöres av hrr Maybank, McIntyre, Alton (sekreterare), Calof, Abramovitch, Treble och Goerwell. Till ordförande valdes mr Dan. McLeod.

Andan på de möten, som hittills hållits, har varit kännetecknad av stor entusiasm. Mr Goerwell framhävde önskvärdheten av att förbundets aktivitet utsträckte sig efter nationella linjer, där omständigheterna så påkallade. Han påpekade, hurusom liberala idéer omfattas av majoriteten av de europeiska immigranterna, och att det var det liberala partiets uppgift att räcka ut handen till nykomlingarna, som skola vara behjälpliga med uppbyggandet av detta land. Hans anförande ledde till en kort debatt, som avslutades med att en resolution antogs, gående ut på att centralkroppen av den nybildade gruppen skulle på alla vis bistå sunda liberala rörelser bland unga män av främmande nationaliteter.

De progressivas vilja konferera

Fordra revision av tull- och banklagarna, samt billigare lån för farmarna.

Planera en intensiv organisationskampanj.

De progressiva utlinjera sina mål.

En omedelbar och substantiell reducering av nu gällande tulltariff, en ny lånelag med längre kredit och lägre ränta, en fullständig revision av banklagen, — se där en del av de fordringar, som de progressiva komma att söka genomdriva vid nästa session av dominionparlamentet, i enlighet med ett beslut, som fattades vid en konferens med det Progressiva Partiets ledare, som i dagarna avslutats här i Winnipeg. Planer formulerades för en intensiv organisationskampanj efter provinsiella linjer, men likväl med en nationell konferens och en federal samarbetande exekutiv styrelse.

Partiets fundamentala principer bestod i ekonomi, utgiftsinskränkningar och reformer och det förklarar sig villigt, att samarbeta med alla, som hysa samma åsikter, då det gällde nationella affärer. Skatternas minskande, levnads- och produktionskostnadernas sänkande äro absolut nödvändiga, och för att åstadkomma detta vöro de i favör av en allmän tulltariff-förändring. Vid slutet av konferensen publicerades följande tillkännagivande:

"Det progressiva Partiets ledare har just avhållit en konferens för att planera dess program under kommande parlamentssession i Ottawa. Rapporter från de olika provinserna visa, att den allmänna opinionen vänder sig mer och mer till det progressiva partiets ledare för ledarskap och en konstruktiv politik under den nuvarande nationella krisen.

Planer formulerades för en häftig och intensiv organisationskampanj efaer provinsiella linjer, med en nationell konferens och en federal samarbetande exekutiv styrelse.

De vitala frågor, som i dag konfrontera Canada samt den existerande allmänna depressionen, orsakad till stor del av efter-krigs-förhållandena i uropa, lova, att nästa parlamentssession kommer att bli en beaydelsefull och livlig sådan. De skattskyldiga i hela Canada begära reduceringar i de federala utgifterna och en verklig lindring av de tryckta skattebördorna. Levnadsomkostnaderna såväl som produktionskostnaderna i de primära industrierna, äro fortfarande överdrivet höga. Lindring i detta fall är absolut nödvändigt och för att kunna åstadkomma detta är det nödvändigt, att företaga en grundlig och snabb rividering av tulltariffen. Canadas framtid beror i stor grad på vår förmåga att återetablera jordbruket, så att det kommer på en bärande basis. Härför är lån till farmarna på längre tid med liten ränta nödvändig, och dylika anordningar måste omedelbart företagas. Denna fråga måste tagas under noggrant övervägande vid kommande sission.

Senaste bangfallismang ha gjort att folket förlorat förtroendet för våra banker. Detta förtroende måste återställas och detta kan endast ske genom en fullständig revidering av gällande banklag."

Detta är i huvudsak de frågor, som isynnerhet komma att framföras och ventileras i kommande parlament.

Närvarande vid konferensen voro: R. Forke och R. A. Hoy, Man.; R. H. Halbert och B. W. Fancher, Ont.; J. F. Johnston och Andreh Knox från Sask. och Robert Gardiner från Alberta.

Ett meddelande från Vera Cruz säger att en sammandrabbning ägt rum mellan federala trupper och de revolutionära, varvid de revolutionära vunnit stora framgångar. Förlusterna å de federala truppernas sida voro stora och det ser ut som om rebellerna ännu ha övertaget.